

naturligvis være særdeles godt, naar en Del Mejerier, hvad der jo allerede er begyndt at ske, lægge sig efter Produktionen af fersk Smør for at sælge det til disse Konjumenter og saa de høje Priser derfor, men skulde Produktionen af fersk Smør væsentlig udvikle sig her i Landet — og Fristelsen kan jo ligge nær efter de høje Priser, man for Tiden faar derfor, jeg tror dog nok, at det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds vurderede dette Smør lidt for højt, det var i Begyndelsen, at 8—12 Ore over Topprisen kunde passe, nu er det vist gaaet noget tilbage —, men skulde man altsaa give efter for Fristelsen og producere fersk Smør i stor Mængde, navnlig i Sjælland, vilde den naturlige Følge af, at der kom store Kvantiteter dels fra Frankrig, dels fra Danmark, saa vel som fra andre Steder, blive den, at der var Overproduktion, hvorfor Prisen vilde falde, og Mejerierne herhjemme vilde da høre op med at lave fersk Smør og gaa over til, det saltede. Jeg tror altsaa, at den Godsmængde, som ad denne Vej vilde kunne tilføres Routen Esbjerg-Parkeston, vilde blive meget ringe og meget usikker at bygge paa. Efter min Mening — og jeg tror, at den ærede Ordfører vil kunne faa den bekræftet fra kompetente Sider — gaar der nu over denne Route fra Sjælland og det nærmeste Territorium saa meget Smør, som der med Tillæg af de mindre Kvantiteter, som fra andre Havne gaa til London, overhovedet kan afsættes i London. Jeg tror, at det er en ren Fantasi, som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard) bevæger sig i, naar han tror, at denne Route, naar den blev saaledes slunket op, som jeg indrømmer, at den bør blive, vil kunne trække store Kvantiteter af Gods til sig. En stor og væsentlig Forøgelse af Udførselen fra Esbjerg Havn vil der ganske vist kunne komme, men kun ved Oplagelse af andre Router. Den vil kun kunne komme, hvis en eller flere andre Router fra Esbjerg til England bleve saaledes udstyrede med Afsløng og med billige Fragter, at de kunde trække Gods til sig. Saa vilde ganske vist, tror jeg, en meget stor Del Smør kunne forsendes over Esbjerg til en eller anden engelsk Havn. Den ærede Ordfører syntes ikke om Grimsby. Jeg tror, at han netop der tager fejl. Jeg tror, at Grimsby er just den bedste Havn. Det er netop en af mine Hovedanker imod det forøenede Dampskibsselskab, at det gaar til Newcastle i Stedet for til Grimsby. Det forøenede Dampskibsselskabs Forsvar er, at fra Newcastle er der Retourfragter at faa, fra

Grimsby ikke. Men det spiller jo ikke nogen Rolle, naar man vil lufte Pungen gevaltig op, som jeg mener, at man i dette Tilfælde bør gøre. Sagen er jo, at Jærnbaneforbindelserne i England mellem Grimsby og de Steder, hvor Hovedmassen af vort Smør konsumeres, ere meget bedre end Jærnbaneforbindelserne mellem Newcastle og de samme Pladser. De ere ikke dyrere, heller ikke billigere. Jærnbanefragterne fra disse Søhavne ere ved Parlamentsakt fastsatte ens. Men Linierne fra Grimsby ere bedre beliggende, og som Følge deraf kommer Smørret hurtigt frem, naar det forsendes fra Grimsby, medens det nu er underkastet de ubehagelige Forsinkelser, som undertiden kunne følge af Forsendelsen ad Newcastle-linierne. Men jeg skal indrømme, at hvis man, som jeg fortrød, at det var den ærede Ordførers Mening, vil udvide Esbjergrouten ved at optage i det mindste een Route til — og jeg skulde da meget anbefale Routen til Grimsby —, vilde man kunne faa Udførselen over Esbjerg væsentlig forøget. Men saa maatte man ogsaa være paa det rene med, at det vilde koste adskilligt mere end de projekterede 2 Millioner. En Fart, der skulde gaa baade fra Esbjerg til Parkeston og fra Esbjerg til Grimsby eller Newcastle, vilde ikke kunne lade sig udføre med de paatænkte 5 Dampere. Der maatte flere til, og det vilde koste adskilligt mere. Naar, det gjorde jo i og for sig ikke noget. Det er ikke for meget, at der for den Ting kastes mange Penge ud. Jeg vedkender mig i alt Fald den Mening, at, hvis man her vilde betænke sig paa at give Penge ud, saa vilde det være at knibe paa Skillingen og lade Daleren gaa. Som sagt, man maa være paa det rene med, hvor mange Penge der skal til, hvad det skal koste, og man maa ogsaa være paa det rene med, hvad den aarlige Drift skal koste, naar der skal sejles med billige Fragter, med hurtige Skibe og med Skibe med Koldluftsmaskiner, der fornødtigvis ikke kunne indtage saa stor en Tonnage som Skibe uden saadanne. Jeg tror, at naar Esbjergrouten bliver udvidet saaledes, naar der kommer en Route fra Esbjerg til Grimsby og Mellem-England, vil den kunne tage Smør fra en noget længere Rayon end under de nuværende Forhold. Men jeg tror rigtignok ogsaa, at Forholdene maatte udvikle sig paa en ganske ejendommelig Maade, hvis man skulde kunne naa til, at Hovedmassen af vort Smør skulde gaa over Esbjerg til England. Forholdet er nu det, at her fra Kjøbenhavn alene gaar der, efter hvad den højtærede Minister oplyste, 54 pCt. af hele vor Smørmasse. Jeg tror, at Forholdene maatte blive